

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ
Α. Α. ΒΡΕΤΟΝ.
Γ. ΒΑΚΗΛΑΝ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Εν Γαλλίᾳ, ὁδὸς Ἀρμενικῆς Ἐκκλησίας, ἀριθμὸς 28.

Διὰ πᾶσαν εἰσηγίαν ἀπευθυντέον τοῖς συντάκταις.

ΝΕΟΛΟΓΟΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΩΝ ΠΟΡΤΩΝ.

ΣΥΝΑΦΟΜΑΙ.

Ἐκτὸς προσηγορίας ἐν Κωνσταντινουπόλει...
Ἐκαστὸν φύλλον τιμᾶται γροσίον.

ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΙΣ.

Ἀγγελλία...
Ἀντὶ τοῦ ἐγγράφου συνδρομητῶν ἴδου τελευταίαν σελίδα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Αἱ εὐρωπαϊκαὶ μετανάστευσις (Α'. ἡ γερμανικὴ μετανάστευσις) — Η κατὰστασις ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ τῆς Ἰνδίας — ΒΕΛΤΕΡΙΑ. Γερμανία (ἡ δίκη τοῦ Κούλμαν συνήχη) — Ρωσσία (ἡ δίκη τῆς ἡγουμένης Μητροπολίτις. Πυρκαϊὰ ἐν Τουρσί. Οἱ ῥωστικοὶ σιδηρόδρομοι. Βιβλίον) — Ἰσπανία (ἐκ τοῦ πολέμου. Βιβλίον) — ΒΕΛΤΕΡΙΑ — ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ — ΕΜΠΟΡΙΚΑ — Τελευταία εἰδήσεις (τηλεγραφήματα).

Κωνσταντινούπολις, 31 ὁκτωβρίου.

ΑΙ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ.

Α'.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ.

«Δὲν μετακομίζεται ἡ πατρίς, εἰπέ ποτε περιθρύλλεται ἐπαναστάτης, δὲν ποτέ ποτε διαβῇ τὰ γαλλικὰ δρι-
α-ῶως διαφύγῃ τὸ δὲ αὐτὸν παρα-
σκευαζόμενον ἱκρίωμα. Ἀλλὰ πᾶς τις
δὲν εἶναι δαντὸν πᾶς τις οὐ πύθον
τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ κατάβλημα εἰς
τὸν ἄγωνα ἐν ᾧ ἥτταται. Εἰς πάσας
τῆς χώρας ἐνθα ἡμεῖς τυραννίαν ἡ προ-
νομίον προσβάλλουσιν εἰς τὴν ἀξιο-
πρέπειαν τοῦ ἀνθρώπου, εἴτε τὰ ὀλίκα
αὐτοῦ συμφέροντα, ἐνθα ἡ γῆ ἐλαχί-
στην ἀποδίδωσιν ἀμοιβὴν εἰς τοὺς
καλλιεργούντας αὐτὴν βραχίονας, ἐνθα
ὁ πληθυσμὸς ἐστὶ λίαν πυκνός, ἐν ᾧ ἡ
παραγωγὴ μακρύνεται καὶ στερεῖται
διεξόδων, εἰς πάσας τὰς χώρας ταύ-
τας ἀναφαίνεται ἡσασσὸν ἢ βράδον τὰς
ἀκατανίκητος πρὸς μετατόπισιν,
πρὸς μετανάστευσιν. Τῇ στιγμῇ καθ'
ἣν ἐγκαταλιμπάνει τὸ χωρίον τῆς
γεννήσεως αὐτοῦ καὶ δεῖ θλίβεαι τὰς
χεῖρας τῶν γυναικῶν αὐτοῦ γονέων καὶ
τῶν παιδικῶν φίλων, ὁ μετανάστης
βελτίως παραστὰς τὴν καρδίαν ἐκ
βαθείας ὀδυρᾶται συναίσθησιν. Ὅτε
ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς νεῶς, ἥτις τὸν ἀ-
πάγει, βλέπει φεύγοντα τὸν ὀρίζοντα
τὸν τελευταῖον ὅριον τῆς πατρίδος
πληθὺς ἀναμνήσεων διέρχονται τὴν
φαντασίαν αὐτοῦ, τὸν θλίβουσιν καὶ τὸν
ταράττουσιν. Ἀλλὰ τὸ βρυχώμενον κῆ-
μα τὸν σῶρει, καὶ δὲ εἶναι πλέον μα-
κάριος ὁ πόθος. Ὁ μετανάστης ἀναμι-
μνήσκειται τῶν δοκιμασιῶν καὶ τῆς ἀ-
βεβαίτητος τοῦ παρελθόντος βίου, δι-
ορᾷ ἐν τῇ βετῇ αὐτοῦ πατρίδι μερίδα
ἣς τὸν ἰσχυρὸν ἐκ τοῦ κοινοῦ συμπο-
σίου. Ἐλπίζει δὲ θέλει εὐρεῖ μέσσω ζωῆς
ἀφρόντητος καὶ εὐρύτερας, καὶ συνήθους
μετὰ καρδίας περιχαροῦς καταπλέει
εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ἀμερικῆς ἢ τῶν
νῆσων τοῦ μεγάλου ὠκεανοῦ.

Αἱ ἰαί αὗται κοινωνίαι ὧν ἡ πρό-
δος ἀποδείκνυται τεραστίως, ὁ Καναδᾶς,
δημοκρατικαὶ τινὲς ἰσπαναί, ἀνικαί, ἡ
Αὐστράλια, καὶ πρὸ πάντων αἱ Ἡνω-
μένας Πολιτείας τῆς βορείου Ἀμερι-
κῆς, αἱ κοινωνίαι αὗται θέλουσι προσ-
ελκεῖν, ἐπὶ ἔτη πολλὰ, ἐπὶ αἰῶνας μά-
λιστα, τὴν συρῆν νέων κεφαλαίων,
καὶ νέων ζωτικῶν δυνάμεων. Κατὰ
τὴν τελευταίαν τριακοσθετίαν, πλὴν
ἄλλων, μέσα μεταφορὰς ταχύτερα
συγχρόνως, πολυαριθμότερα καὶ μά-
λον ἀσφαλὲς διέκλυον πολὺ τὴν με-
τανάστευσιν. Αἱ σκανδιναυικαὶ χώραι,
ἡ Ρωσσία, καὶ ἡ Αὐστρία μὲν μετέ-
σχον μέχρι τοῦ νῦν τῆς κινήσεως ταύ-
της κατ' ἀναλογία ἀντίμεινον ὅπως
σχεδὸν καὶ ἡ Γαλλία. Διαφέρει ὅμως
τὸ πρᾶγμα διὰ τὴν ἑλληνικὴν καὶ τὴν
Ἀγγλίαν, καὶ κατὰ τι μέτρον διὰ τὴν
Ἰταλίαν. Προτιθέμεθα νὰ μελετήσω-
μεν τὴν ἑλληνικὴν ταύτην καθ' αὐτήν,
εἰς τὰ αἰτία, τὸν χαρακτῆρα, καὶ τ'
ἀποτελέσματα. Εἰς ταῦτα δὲ πάντα
πρῶτον αἱ δύο μεγάλαι χώραι τῆς
μετανάστευσεως, μετ' αὐτὰς ἡ Ἰταλία
καὶ ἡ Γαλλία διαγράφουσι τὰ φυσικὰ
διαγράμματα καὶ παρέχουσι τὰς ὑπο-
διαίρεσεις.

Πιστεύον ἀποβαίνει ἐν ἐκ σημείων
τινῶν ἐμφαντικῶν, ἐκ δικαίας τινὸς ἐ-
πιστροφῆς τῶν πραγμάτων τοῦ φθο-
ρὸς κόσμου, τὰ διεκατομύρια τῆς πο-
λεμικῆς πρὸς τὴν Γερμανίαν ἀποζη-
μιώσεως τῶν Γάλλων, ἀντὶ νὰ διαχύ-
σῃ τὴν ἀφθονίαν ἐν Γερμανίᾳ τούταν-
των ἐνεκρίσαν νέαν πτωχείαν, καὶ
εἴτε δὲν προσήλωση, πολλοὺ γε καὶ
δεῖ, τοὺς γερμανικοὺς πληθυσμούς ἐπὶ
τοῦ γενεθλίου αὐτῶν εὐδαίμων.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐς Γερμανίαν
εἰσβολῆς τῶν πέντε γαλλικῶν διε-
κατομυρίων, τὸ προεῖπε γερμανικὴ

τῆς ἐφημερίδος ἡ Volkszeitung, τῇ 1871-
«Ἐλ' αὐτὰ τὰ ἐκατομύρια ταλλήρων
τὰ ὑποία περιέμενον, ἔγραφε τότε τὸ
φύλλον τοῦτο, θὰ γίνωσιν ἀφαντα, καὶ
καὶ δὲν θὰ χρησιμεύουν εἰμὶ ὡς στα-
γὼν ὑδάτος πίπτουσα ἐπὶ ἐρήμῳ ἀγόν-
νῳ». Ἡ ἰσχυροὶ τῶν πέντε διεκατο-
μυρίων ὑπῆρχε τὸ σύνθημα νέας οἰ-
κονομικῆς ἀναστατώσεως ἐκδηλωθεί-
σης μέχρι τοῦ νῦν διὰ πολυαριθμῶν
δυστυχημάτων. Μόλις ἐπεκυρώθη ἡ
συνθήκη τῆς Φραγκφούτης — ἔγραφε
πρὸ δεκαπέντε περίπου μηνῶν Ἀγ-
λῶν διαμένον ἐν Βερολίῳ — ἡ διψα-
τοῦ πλούτου καὶ μάλιστα τοῦ αὐτομά-
του πλούτου κατέλαβε τοὺς Γερμανοὺς
τοῦ Βέρβα, τοὺς λίαν συντελῶς μέχρι
τότε, καὶ λίαν φιλοπόνητος ἡ μάστις. Ἡ
καταπληκτικὴ ἀφθονία τοῦ μεταλλι-
κοῦ τοῦ θεαμένου ἐντὸς τῶν ἀρχαίων
γοθηκῶν κτισμάτων, καὶ εἰς τὰς ὑπο-
γείους κρύπτας, ἐξεχθρὸν αἶφης ὡς τις
χρυσόστιβας ἐπὶ τῶν δημοσίων ἀγορῶν.
Ὁ ἀστὺς συνήθισται τὰ ἀποταμιεύμα-
τα αὐτοῦ, ὁ χωρικός ἐπώλησε τοὺς
ἀπολείποντας αὐτῷ καρπούς ἵνα θρέ-
ψῃ τὰς μάστις παρατόλμους ἐπι-
χειρήσεις ἡ ὁρθέστερον εἰπὲν τὰς μά-
στις ἐπισφραγίς. Ἡ αἰφνιδίως αὐτὴ λύ-
σσα τοῦ ἀγοράζειν καὶ τοῦ πωλεῖν, καὶ
ἡ ὑπερτίμησις παντὸς δὲ ἀγοράζειν
καὶ πωλεῖται, τοῦ ὅπερ παρομοιαρεῖ,
ἐξῆλθε τὸς ἀνθρώπους τοὺς ζῶντας
ἐκ μισθοῦ ἡ προτόδον ὀρισιμῶς, τοὺς
μικροὺς προσδοκῶν, τοὺς ὑπαλλή-
λους, τοὺς καθηγητάς, τοὺς δημοσι-
γράφους, εἰς οἰκτράν κατάστασιν, σχε-
δὸν εἰς τὴν παντελῇ ἐνδία. Ἡ περὶ
στὸς ἐκείνην πλῆμυρα τοῦ μεταλλι-
κοῦ οὕτως ἐλάττωσε ἐξωσθόντες τὴν
γερμανικὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπό-
ριον, ὥστε ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀγορᾷ τῆς
Λειψίας, οἱ Πρώτοι ἐργαστασάρχαι,
οἱ Σάξονες, οἱ Βαδαιοὶ ὑπέστησαν ἀ-
πωλείας μεγίστας. Τοῦτο δὲ ἀγγέλλε-
ται ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «ὁ Ρωστικὸς
κόσμος». Μόνοι οἱ ἐργάται, οὐκ ἐν-
δοξοὶς περὶληπτικῇ, ἀπῆλθον καὶ ἐπέ-
τυχον αὐξάνειν τοῦ μισθοῦ καὶ ἐλάτ-
τωσιν τῆς ἐργασίας.

«Ἐντοὺς μικροὺς δὲν θὰ μείνῃ πλέον
εἰς τὴν Γερμανίαν ἄλλος πόρος πλὴν
τῆς μετανάστευσεως», ἀνεφάνει προ-
εῖν ἡ Volkszeitung. Καὶ νὰ μὲν τοῦ
τελευταίου τοῦτο πόρου οὐ πειστικῶς
χρῆσιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ μάλιστα κατὰ
διαστάσεις εὐρείας, ἀλλ' εἶναι βέβαιον
ὅτι ἀπὸ τοῦ τελευταίου πολέμου οἱ γε-
ρμανικοὶ πληθυσμοὶ φαίνονται ἐπὶ μάλ-
λον καὶ μάλλον προσιτέμενοι νὰ κα-
ταφύγῃν εἰς τὸν πόρον τοῦτον. Ἡ ἐ-
πίσημος στατιστικὴ τῆς διὰ Βρέμης
μετανάστευσεως δεικνυσιν ὅτι τῇ
τῇ 1872 πλέον τῶν 80,000 μετανά-
στῶν ἀνέχοντο ἐκ τοῦ λιμένος τοῦ-
του, ὁ δὲ ἀριθμὸς οὗτος ἐστὶν ὁ μάλ-
λον μέχρι τοῦδε σημαντικὸς, διότι κατὰ
τὴν 1864 καὶ 1865 εἰς 2 καὶ πλείους
τῶν μετανάστῶν ἀναφέρονται, τὸ μὲν
πρῶτον ἡρίβει 75,875 μετανάστῶν,
τὸ δὲ δεύτερον 73,391. Ἡ «Ἐφημερί-
ς τῆς Αὐγούστου» παρατιθέμενη τὴν
στατιστικὴν ταύτην τὴν συνοδεύει διὰ
λεπτομερειῶν, αἰτίνες διαχωρίζουσι τὴν
σημασίαν καὶ ἐξακριβοῦσι τὸ ποσόν.
Οὕτω τὸ μέρος τῆς μετανάστευσεως ἦν
παρασχη ἐν τῇ Ρωσσίᾳ κατ' αὐτὸ
τὸ 1872 ἀνῆρχετο εἰς στρογγυλὸν ἀρι-
θμὸν 43,000 ψυχῶν ἀντὶ τῶν 24,000
τοῦ προηγούμενου ἔτους. Ἡ αὐξήσις
ὑπῆρχε ἐπαισθητῇ κυρίως ἐν τῇ ἐπαρ-
χίᾳ Πρωσσίας, ἐν τῇ Ποσάνῃ καὶ τῇ
Πεμμερλῇ, ἐνθα ὑψώθη εἰς ἀρθμὸς
ὑπερδιπλασίους καὶ σχεδὸν τριπλασίους
τὸν τοῦ προηγούμενου ἔτους, ἐν ᾧ ἡ
μετανάστευσις τῆς Βοημίας τούταν-
τιον ἠ' αὐτοῦτο. Ὅθεν οἱ ἀριθμοὶ οὗ-
τοι δὲν πρέπει νὰ προσεγγίζωσιν ἀπο-
ρίαν λίαν ζωηράν, ἐὰν ἀναμνησθῶμεν
τὴν ὥσπιν ἦν ὁ πόλεμος τῶν δουκά-
των παρέσχε τῇ Γερμανικῇ μετανα-
στεύσει. Ἡ περίστασις δ' αὕτη καὶ
μόνη, εἰπώμενον τοῦτο ἐν παρόδῳ, ἀπ-
δεικνύει παρὰ τῇ τευτονικῇ φυλῇ λίαν
ζωηρὰς πολεμικὰς ὁρμὰς καὶ ἀν' ἀ-
λιστα ἀγνοῖ τις ἐν τῇ ἀντιπάθειᾳ πρὸς
τὴν τραχύτητα τῆς πρωστικῆς πειθα-
ρίας, καὶ ἡ πιθανότης νέων συγχρού-
σεων δίδωσιν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην
πολυαριθμῶν Γερμανοὺς ἀπὸ τῆς
Vaterland αὐτῶν (πατρίδος) ἥττον ἀγα-
πητῆς, ὡς φαίνεται, ἐν τῇ πραγματι-
κότητι, ἢ ἐν τοῖς ἄσμοσι τοῦ Κέρνερ,
τοῦ Οὐγγλῶν καὶ τοῦ Νοβαλῆ.

«Ὁ ἀριθμὸς 80,418 τῶν ἐκπατρισθέν-
των Γερμανῶν κατὰ τὰς χώρας διαφύ-
μενος εἰς ἅς μετέβησαν οἱ μετανάστες
παρέχει δείγματα διδακτικά καὶ περὶ-
εργα. Εἰς τὴν Ἀρρικήν καὶ τὴν Ἀνατο-
λικὴν Ἀσίαν μετανάστευσαν μόνον
πέντε, εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας 44, εἰς
τὴν Νότιον Ἀμερικὴν 281, εἰς Κανα-
δὰν 644, ἀλλ' εἰς τὰς Ἡνωμένας Πο-
λιτείας τῆς βορείου Ἀμερικῆς μετέ-
βησαν πλέον τῶν 79,000. Τὸ περιστά-
τικὸν τοῦτο οὐδῶς συμμενεί, ὁμολο-
γεῖται, πρὸς τὴν γλῶσσαν ἣν εἶχε κατὰ
μῆνα Ἰούνιον 1873 συλλογὴ γεωγρα-
φικῇ λίαν ἀξιόλογος, ἡ «Ἀλλοδαπὴ»
(Ausland) τῆς Στουτγάρδης, γράσουσα
περὶ τῆς μεταστροφῆς ἥτις ἐπῆλθε μι-
κρὸν κατὰ μίκρον ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι προ-
κειμένου περὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν,
περιγράφουσα τὰ ἥθη τῆς μεγάλης
Βρετανίας ὑπὸ λίαν εἰδεχθῆ χρωμάτι,
μεμνημένη τοὺς δημοκρατικούς αὐτῆς
θεσμούς, δεικνύουσα ταύτην τέλος μετὰ
τῆς γερμανικῆς ἐκείνης ἀπλότητος ἥτις
εἰς οὐδεμίαν πλάνην ὁπισθοδρομεῖ — ἵνα
χρησώμεθα εὐπρεπῇ τινι ὅρῳ, — ὡς δια-
τελούσαν ἐν παρακμῇ καὶ οὐκ ἐν πο-
δῶρ κατὰ τὴν δημοσίαν ἐκπαίδευσιν.
Ἀλλὰ τί σημαίνουν αἱ διαβεβαιώσεις
τῆς Ausland ἀπέναντι τοῦ ἀριθμοῦ
133,000 Γερμανῶν τῆς βορείου Ὀμο-
σπονδίας ἀποδιδασθέντων πρὸς παρελθόντι
ἐπὶ εἰς τοὺς λιμένας τῆς Συμπολιτείας,
ἀριθμὸν παριστάμενος σχεδὸν τὸ τρίτον
(εἰς 32 τοῖς 100) τῆς μετανάστευσεως
εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας αὐτῶν
τοῦτο τῇ ἔτει Προνομήσει λοιπὸν πε-
ποθῆτες ἐν τῇ ἐκχώρῳ τῶν γαιῶν
καὶ ἡ ἐξόρσις τῶν μεταλλεῖων τῆς
Πέρα Ἀσέως θέλουσι ἐπὶ μακρόν ἐν
ἐκκαλοῦσθαι προσελκυσμένους τοὺς Γερ-
μανοὺς καλλιεργητάς οἱς ἡ πτωχὴ αὐ-
τῶν γενέσθαι γῆ διὰ χειρὸς γλίσχρου
παράγει μέγα σκευδαῖον ὀφειλῆς, καὶ
οἱ τινες νομίζουσιν ὅς ὑπὲρ τὸ δὲν πτω-
χὸν στήθισιν τὰς ἀφῆρας τοῦ νεοῦ
αὐτῆς ἀντοκράτορος.

Καὶ διὰ τῆς βορείου Ἀμερικῆς μέλλει
καθ' ἡμᾶς, νὰ διατηρήσῃ τὸ πρόνοιον τοῦ
τῇ Ἀνθ' πολιτικῆς ἐνταυτοῦ καὶ περι-
γῆτης εὐφύης καὶ νοήμων ἀπέναντ' ἀνθ'
ἡμῶν. «Ἐὰν τὸ μέγα πλῆθος τῶν με-
ταναστῶν, λέγει ὁ κ. Οὐδνερ πρῶτονται
πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, αἰτία
τοῦτο ἐστὶ πρῶτον ὅπως εὐρωπαικῶν,
πρᾶγμα ὅπερ δὲν εὐρίσκειται εὐχερῶς καὶ
πάντοτε ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Εὐρώπῃ, μετὰ
τοῦτο δὲ πρῶτον εὐρωπαικῶν ἐν τῇ
ἰσότητι, τὸν εὐρὺν ὥρον ὁ εὐρὺς ὡ-
ρὸς καθίστασιν εὐτυχῇ τὸν τόπον ἐκεῖνον
καὶ αὐτοὺς τοὺς μετανάστες, ὁ ὡρὸς,
τοῦτέστιν ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας, καὶ
ἡ ἰσότης τῆς ἐπιτυχίας, ἐὰν πληρωθῇ
τὸν αὐτὸν βαλμὸν οἱ ἀπαιτούμενοι
πρὸς ἐπιτυχίαν εἶναι.

Ὅπως ὁπότε ἐν τῇ μετανάστευσει
πρὸς τὴν πέραν θῆχον τοῦ Ἀτλαντικοῦ,
τὸ μέρος τῆς Γερμανίας ὑπῆρχε μέγι-
στον. Κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφo-
ρίας, αἰτέλει, 9,665,916 μετῆνα-
στευσαν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας
ἀπὸ τῆς 1 ὁκτωβρίου 1819 μέχρι τῆς
1 Ἰανουαρίου 1874, δηλαδὴ ἐν διαστή-
ματι 54 ἐτῶν καὶ 4 μηνῶν. Τοῦ ἀρι-
θμοῦ δὲ τοῦτο ἡ γερμανικὴ φυλὴ μετέ-
χει κατὰ 2,501,000. Τὰ δύο τρίτα
τῶν μεταναστῶν τούτων ἀποκατεστά-
θησαν ἐν ταῖς πρὸς δυτικὰς Ἡνωμένας
Πολιτείας Ὀχλῳ, Βισκονσίν, Μίχigan,
Πασσυρ, Ἰλλινόις, Ἰνδιάν, Ἰόδα,
Καλιφορνία. Εὐρίσκονται δὲ καὶ πολλοὶ
ἐν Πενσιλβανίᾳ Νιὰ Ἰόρκῃ καὶ Νιὰ Ἰερ-
σὺ μέχρι τῆς Μασσαχουσέτης. Πολὺ
μὲν βράδυνος πλὴν ἀσφαλῶς, ἔγραφε πρὸ
τίνος ἐπὶ χρόνου ἐφημερίς τῆς τελευταίας
ταύτης πολιτείας, ὁ Φουρὸς τῆς Βι-
σιγκτῶνος λαὸς μεγὰς Ἰσπανῶν,
Γερμανῶν καὶ Καναδῶν ἀντικαθίσταται
τὸν καθαρώς ἀγγλικὸν λαὸν τὸν ἀπὸ δύο
καὶ πλέον αἰώνων κάτοχον τῆς Μασ-
σαχουσέτης.

«Οὐδῶλος ἀγαπᾷ τοὺς συμπατριώ-
τας μου, παρατηρεῖ ὁ κ. Οὐδνερ, διότι εἶναι
ρυπαροὶ καὶ στρεφόμενοι, καὶ διότι δει-
κνύει τὰς γυναικὰς τῶν. Τὴν φησὶν
δὲ ταύτην ἔχουσιν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ
μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανῶν. Ἀλλ'
οὐδὲν ἦτον ἐκτῆσαντο εἰδὸς τῆς δεσπο-
τείας ἐν ταῖς πολιτείας ἐνθα οἰκοῦνται
τοιοῦτον βαθμὸν ὥστε πολιτικοὶ τινες
διόρισαν τὴν ῥῆσιν τῆς Συμπολιτείας εἰς
τρία στελέχη, τὰς βορείους καὶ τὰς
κεντρικὰς, τὰς ἀρχαίας τῶν δουλοπαρο-
κῶν καὶ τὰς νέας τῆς Δύσεως».

Ἄλλως τε οὐκ μόνον ὑπὸ τὴν ὤ-
λικην ἐπομὴν ὑπόκεινται ἡ γερμανι-
κὴ μετανάστευσις. Παρήγαγε προσέτι
καὶ ἥθικα ἀποτελέσματα ἐπαισθητὰ
ἤδη καὶ ἄτινα ὁ χρόνος θέλει ἐντὶ μάλ-
λον βελτιώσει. Ὅτε πρὸ τεσσαράκοντα
περίπου ἐτῶν, ὁ Ἀλέξιος Δετοκεβίλ καὶ
ὁ κ. Μιχαὴλ Σεβαλιὲ ἐπεσκέπτοντο
τὴν Ἀμερικὴν, ἀνεύρισκον ἐκεῖ πλήρεις
ζωῆς τοὺς δύο τύπους, τὸν Βιργίνιον
καὶ τὸν Ἰάγκιον, τὸν ἔμπορον καὶ τὸν
ἀγροκόμον, τὸν πουρτάνον, καὶ τὸν ἀ-
γροτικὸν εὐγενῆ, ὃν αἱ ἀρεταὶ καὶ αὐ-
τὰ τὰ ἐλαττώματα ἐνούμενα καὶ συν-
αρμοζόμενα ἐνεχάρων ἐν τὸν ἀμε-
ρικανικὸν χαρακτῆρα τύπον λίαν ἰσχυ-
ρὸν καὶ λίαν πρωτότυπον. Σήμερον οἱ
τύποι οὗτοι ἐξηλείφθησαν, καθίσταν-
ται σπάνιοι καὶ σχεδὸν ἰσπανισθησαν.
Ὁ Γερμανὸς ἤδη ὡς γενάρχη μετέ-
δωκεν ἐν τῇ τότῃ ἐνθα ἦλθε καὶ ἐγ-
κατέστη, τὴν ἀκολασίαν, τὴν ἀεί-
θειαν, ὀρέξεις τῶς ἀγνώστους. Ἦθε
λιμώτων εἰς χώραν μηδέποτε ἀρνού-
μενην τῶν ἐργατῶν ἀξιοῦν ἐνθουσίαν,
καὶ νῦν κορνεύονται. Ἐν τῇ γενεθλίῳ
αὐτοῦ πατρίδι ἦν τὸ ἥθη τῆς φου-
δαλικῆς τυραννίας, εἰς τὴν χώραν δὲ
ταύτην τῆς πολλῆς ἐλευθερίας ἀμέτρη-
ται. Αἱ ἀθλιότητες καὶ τὰ κατ'
αὐτοῦ ἀδικήματα τῆς πώτης ὑπάρ-
ξενος τοῦ ἐγέννησαν ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ
μνησικακίου ἀμείλικτον, εἰς τὴν καθ' ἡ-
μερὴν δὲ πάλιν ζωῆς δημοσίου λίαν
ἰσχυρὰς ἀπῆγγελλεν ἀπειλὰς καὶ λέξεις
ἐπιτακτικὰς, ἀλλ' ὁδοῦ ἡμεῖς ἀπεργί-
ας μιστοῦ ἐναντίον τῶν πλουσίων, πολε-
μον κατὰ τῶν πλουσίων, λέξεις ἃς αἱ ἡ-
χοὶ τῆς γερμανικῆς Ἀμερικῆς τῶν ἀπογόν-
ων τῶν Pilgrims Fathers (ἀποδήμων
πατέρων) καὶ τῶν συνοδοιπόρων τοῦ
πλοίαρχου Σμιθ ἐπανελάβον ἐκκλησι-
σόμενοι.

Ἀντὶ δὲ τούτων οἱ Γερμανοὶ ἀπέτι-
σαν τὸν ἴδιον ῥόλον εἰς τὸ κλίμα καὶ
τὰς ἄλλας φυσικὰς ἀπαιτήσεις τῆς θε-
τῆς αὐτῶν πατρίδος. Μάτην ὁ κ. Κά-
ρολος Φόγτ ἠξίωσεν ἐντὶ ἐν Πενσιλβανί-
ᾳ εἶχον τὸ πρόνοιον τοῦ διατηρεῖν
ἀναλλοίωτον τὴν ἐκ γενετῆς φυσιο-
γνωμίαν αὐτῶν, ἐν ᾧ ἐξ ἄλλου ὑπε-
στήριξεν εἰς νῆα φυλῆς ἥριξεν συγ-
χρόνως: μάλιστα, ἐξερχόμεν τοῦ χά-
ους τῶν φυλετικῶν διασφαυρώσεων
ἀπὸ τῶν μεγάλων λιμνῶν μέχρι τοῦ
Μεξικανικοῦ κόλπου, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀτ-
λαντικοῦ μέχρι τοῦ Εἰρηνικοῦ. Ἀνευ
βαυτερίας θεωρίας, πολλοὶ τῶν ἰθα-
γῶν, ὡν μετὰ τὸ Σμιθ, ὁ Κάρ-
πεντερ, Ἐδουάρδ, ὁ ἀββᾶς Βρασσέρ ἐκ
Βουρδούζ, ὁ κ. Ελισσαῖος Ρεκλός,
Ραμὸ, Δεζόρ, ὑπέδειξαν μετὰ τῶν βο-
ρειῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν Ἀγ-
γλῶν, τῶν προγόνων αὐτῶν, ἐπαισθη-
τὰς διαφορὰς φυσικὰς, τὴν μὲνυσιν
τοῦ πρᾶγματος, καὶ τὴν αὐξάνειν τοῦ
ἀναστήματος φέρ' εἰπεῖν, ἄτινα ἐκδη-
λοῦνται ἐν διαστήματι ὀλίγων ἐτῶν.
Ἀνευρίσκονται δὲ ἡ γυνὴ καὶ τὸ προσω-
που τῶν Ἰροκαίων παρά τινι τῶν οἰ-
κογενεῶν τοῦ Κεντοῦ καὶ τῆς Νέας
Ἰόρκης ἀποκατεστημέναις πρὸ ἐνός ἢ
δύο αἰώνων παρὰ τὰς ἔχθρας τοῦ Οὐδ-
σωνος καὶ τοῦ Ὀχίου. Ἐπίσης ὁ δό-
κτωρ Σούτς βεβαίως ῥητοῦ: ἐντὶ ἐν Πεν-
συλβανίᾳ Γερμανοὶ διαφέρουσιν τοσοῦ-
τον τῶν ἐν Εὐρώπῃ ἀδελφῶν αὐτῶν
ὅσον οἱ Ἰάγκιοι ἀποκαρνεύονται τῶν
Ἀγγλῶν. Περιπλέον δὲ ἡ ἐπίδρασις
τοῦ αὐτόχθονος στοιχείου ἐπὶ τῆς εὐ-
ρωπαϊκῆς φυλῆς δὲν περιορίσθη εἰς φυ-
σικά μόνον ἀποτελέσματα. «Πορευθῆ-
ται ὁ περιγητῆς, λεγέτω ὁ πνευματώ-
δης συγγραφεὺς τῆς Νέας Ἀμερικῆς,
εἰς τὰς πεδιάδας ἐκείνας ἐνθα ὁ λευκὸς
καὶ ὁ ἐρυθρόδερμος ὡς παρὰ πλεονάζει,
καὶ τοῖς ἐν κακῇ ἀρμονίᾳ, καὶ θέλει δε-
βαιωθῇ διὰ προσέλαβον τὰς κακίας ἀλ-
λήλων. Ἐὰν ὁ Ἰνδὸς ὑπερέχει σήμερον
τοῦ ὠχροῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ κατὰ τὴν
κραυγὴν, ὁ λευκὸς ἐκ τῶν αὐτῶν,
κατέστη ἴσως τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἐρυ-
θρόδερμῳ κατὰ τὴν θρησκείαν καὶ τὴν
πανουργίαν. Ὁ Ἰνδὸς εἰδίδας τὸν Ἰάγ-
κιον τὴν πόσιν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ὁ Ἰάγ-
κιος ἐλαβε παρὰ τοῦ Ἰνδοῦ μαθήματα
τῆς πολυγαμίας. Σχεδὸν ἀπαντες οἱ
παγιδόθηται καὶ οἱ ἀμαρηνάται οἵτινες
ἐξήσαν διὰ πολλοὺ παρὰ τοῖς ἐρυθρόδε-
ρμοις, ἔχουσιν πλείους γυναῖκες, ὡς ἐλε-
γε τοῦτο Ἰνδὸς ἀρχηγὸς τῶ συνταγ-
ματάρχῃ Μαρσῷ. Ἐν τῇ πεδιάδι ἡ
πρῶτη ἀνάγκη τοῦ Ἰαγκίου εἶναι ἡ
ἀφθονία τ

ST. ALBANOZ

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

18

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

